

Lagrådsremiss

Golv för statslåneräntan i skattelagstiftningen

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 15 september 2016

Magdalena Andersson

Johanna Mihaic
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås att det införs bestämmelser om golv för statslåneräntan i skattelagstiftningen. Två olika nivåer på golven föreslås, 0 respektive 0,5 procent.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2017 och tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2016.

Innehållsförteckning

1	Beslut	3
2	Lagtext	4
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel	4
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader	5
2.3	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	7
3	Ärendet och dess beredning	11
4	Bakgrund	11
5	Golv för statslåneräntan	12
6	Konsekvensanalys	19
7	Författningskommentar	23
7.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel	23
7.2	Förslaget till lag om ändring i lag (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader	23
7.3	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	24
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian	26
Bilaga 2	Promemorians lagförslag	27
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna	35

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,

2. lag om ändring i lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,

3. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel

Härigenom föreskrivs att 3 d § lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 d §¹

Skatteunderlaget är kapitalunderlaget enligt 3 a §, multiplicerat med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före ingången av beskattningsåret, om inte annat anges i andra eller tredje stycket. För skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 1 och 2 ingår inte den del av kapitalunderlaget som ska tas med vid beräkning av skatteunderlag enligt andra eller tredje stycket.

Skatteunderlaget är kapitalunderlaget enligt 3 a § multiplicerat med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före ingången av beskattningsåret, dock lägst 0,5 procent av kapitalunderlaget, om inte annat anges i andra eller tredje stycket. För skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 1 och 2 ingår inte den del av kapitalunderlaget som ska tas med vid beräkning av skatteunderlag enligt andra eller tredje stycket.

Skatteunderlag som avser kapitalförsäkring är kapitalunderlaget enligt 3 a §, som är hänförligt till kapitalförsäkring, samt enligt 3 b och 3 c §§, multiplicerat med statslåneräntan vid utgången av november kalenderåret närmast före beskattningsåret ökad med 0,75 procentenheter. Skatteunderlaget är dock lägst 1,25 procent av kapitalunderlaget.

Andra stycket gäller även för skatteunderlag som avser sådant avtal om tjänstepension som är jämförbart med kapitalförsäkring.

Skatteunderlaget avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2016.

¹ Senaste lydelse 2015:773.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Beskattningsunderlaget *skall* beräknas som den under beskattningsåret uppkomna skillnaden mellan å ena sidan summan av följande poster:

- a) avgift för tjänstepensionsförsäkring,
- b) avsättning till pensionsstiftelse,
- c) ökning av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,
- d) utbetalda pensioner som inte utgår enligt lag eller på grund av tjänstepensionsförsäkring,
- e) utgiven ersättning för av annan övertagen pensionsutfästelse,
- f) överföring eller betalning till ett utländskt tjänstepensionsinstitut enligt ett sådant avtal om tjänstepension som uppfyller villkoren för avdragsrätt i 28 kap. 2 § andra stycket eller 3 § inkomstskattelagen (1999:1229),

å andra sidan summan av följande poster:

- g) gottgörelse från pensionsstiftelse,
- h) ersättning enligt avtal om tjänstepension från ett sådant utländskt tjänstepensionsinstitut som avses i 28 kap. 3 § inkomstskattelagen,
- i) minskning av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,
- j) 85 procent av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag vid beskattningsårets ingång multiplicerad med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före ingången av beskattningsåret,
- k) erhållen ersättning för övertagen pensionsutfästelse,
- l) negativt belopp som föregående beskattningsår uppkommit vid tillämpning av denna paragraf.

I posten a i första stycket *skall* inte räknas med avgift för sådan gruppsjukförsäkring som omfattas av 1 § första stycket 4 lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.

Beskattningsunderlaget *ska* beräknas som den under beskattningsåret uppkomna skillnaden mellan å ena sidan summan av följande poster:

- a) avgift för tjänstepensionsförsäkring,
 - b) avsättning till pensionsstiftelse,
 - c) ökning av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,
 - d) utbetalda pensioner som inte utgår enligt lag eller på grund av tjänstepensionsförsäkring,
 - e) utgiven ersättning för av annan övertagen pensionsutfästelse,
 - f) överföring eller betalning till ett utländskt tjänstepensionsinstitut enligt ett sådant avtal om tjänstepension som uppfyller villkoren för avdragsrätt i 28 kap. 2 § andra stycket eller 3 § inkomstskattelagen (1999:1229),
- å andra sidan summan av följande poster:
- g) gottgörelse från pensionsstiftelse,
 - h) ersättning enligt avtal om tjänstepension från ett sådant utländskt tjänstepensionsinstitut som avses i 28 kap. 3 § inkomstskattelagen,
 - i) minskning av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,
 - j) 85 procent av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag vid beskattningsårets ingång multiplicerad med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före ingången av beskattningsåret,
 - k) erhållen ersättning för övertagen pensionsutfästelse,
 - l) negativt belopp som föregående beskattningsår uppkommit vid tillämpning av denna paragraf.
- I posten a i första stycket *ska* inte räknas med avgift för sådan gruppsjukförsäkring som omfattas av 1 § första stycket 4 lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.

¹ Senaste lydelse 2005:1173.

I det fall beskattningsåret är längre eller kortare än 12 månader *skall* posten j i första stycket jämkas i motsvarande mån. Detsamma *skall* gälla om avsättning som avses i posten j helt upplöses under beskattningsåret.

Om den som övertar en pensionsutfästelse inte är skattskyldig enligt denna lag *skall* den som tidigare utfäst pensionen under posten e i första stycket ta upp det verkliga värdet av den övertagna utfästelsen om detta är högre än den utgivna ersättningen. Om den som befrias från en utfästelse inte är skattskyldig enligt denna lag *skall* den som övertar utfästelsen under posten k i första stycket ta upp det verkliga värdet av den övertagna utfästelsen om detta är lägre än den erhållna ersättningen.

Vid beräkning av beskattningsunderlaget *skall* bokföringsmässiga grunder tillämpas.

I det fall beskattningsåret är längre eller kortare än 12 månader *ska* posten j i första stycket jämkas i motsvarande mån. Detsamma *ska* gälla om avsättning som avses i posten j helt upplöses under beskattningsåret.

Om den som övertar en pensionsutfästelse inte är skattskyldig enligt denna lag *ska* den som tidigare utfäst pensionen under posten e i första stycket ta upp det verkliga värdet av den övertagna utfästelsen om detta är högre än den utgivna ersättningen. Om den som befrias från en utfästelse inte är skattskyldig enligt denna lag *ska* den som övertar utfästelsen under posten k i första stycket ta upp det verkliga värdet av den övertagna utfästelsen om detta är lägre än den erhållna ersättningen.

Vid beräkning av beskattningsunderlaget *ska* bokföringsmässiga grunder tillämpas.

Vid beräkning av posten j i första stycket ska statslåneräntan som lägst anses vara 0 procent.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.
 2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2016.

2.3 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 24 kap. 10 d §, 30 kap. 6 a §, 33 kap. 3 §, 39 kap. 22 §, 57 kap. 8 § och 61 kap. 5, 15 och 16 §§ inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

24 kap.

10 d §²

Ränteutgifter avseende sådana skulder som avses i 10 b § ska dras av om inkomsten som motsvarar ränteutgiften skulle ha beskattats med minst 10 procent enligt lagstiftningen i den stat där det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till inkomsten hör hemma, om företaget bara skulle ha haft den inkomsten.

Ränteutgifter avseende sådana skulder som avses i 10 b § ska också dras av om

1. det företag i intressegemenskapen som faktiskt har rätt till inkomsten som motsvarar ränteutgiften antingen är skattskyldigt till avkastningsskatt enligt 2 § 1–3 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel eller, om det är ett utländskt företag som inte är skattskyldigt till avkastningsskatt, beskattas på ett likartat sätt och ska betala skatt som minst motsvarar avkastningsskatt enligt lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel, och

2. den ränta som under beskattningsåret har belöpt på skulden i genomsnitt inte överstiger 250 procent av den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före beskattningsåret.

Vid beräkningen enligt andra stycket 2 ska statslåneräntan som lägst anses vara 0,5 procent.

Om det huvudsakliga skälet till att skuldförhållandet har uppkommit är att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån får dock ränteutgiften inte dras av enligt första eller andra stycket.

30 kap.

6 a §³

En juridisk person som har gjort avdrag för avsättning till en periodiseringsfond ska ta upp en schablonintäkt. Intäkten ska beräknas till 72 procent av statslåneräntan vid utgången av november månad året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret

En juridisk person som har gjort avdrag för avsättning till en periodiseringsfond ska ta upp en schablonintäkt. Intäkten ska beräknas till 72 procent av statslåneräntan vid utgången av november månad året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2012:757.

³ Senaste lydelse 2011:1256.

går ut multiplicerad med summan av gjorda avdrag för avsättningar till sådana periodiseringsfonder som den juridiska personen har vid beskattningsårets ingång.

går ut multiplicerad med summan av gjorda avdrag för avsättningar till sådana periodiseringsfonder som den juridiska personen har vid beskattningsårets ingång. *Statslåneräntan ska dock som lägst anses vara 0,5 procent.*

Om beskattningsåret är längre eller kortare än tolv månader, ska schablonintäkten justeras i motsvarande mån.

33 kap.

3 §⁴

Ett positivt fördelningsbelopp beräknas genom att ett positivt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid utgången av november året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut ökad med sex procentenheter.

Ett positivt fördelningsbelopp beräknas genom att ett positivt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid utgången av november året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut ökad med sex procentenheter. *Statslåneräntan ska dock som lägst anses vara 0 procent.*

Ett negativt fördelningsbelopp beräknas genom att ett negativt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid samma tidpunkt ökad med en procentenhet.

Ett negativt fördelningsbelopp beräknas genom att ett negativt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid samma tidpunkt ökad med en procentenhet. *Statslåneräntan ska dock som lägst anses vara 0,5 procent.*

Om beskattningsåret omfattar längre eller kortare tid än tolv månader, ska fördelningsbeloppet justeras i motsvarande mån.

Hur kapitalunderlaget beräknas framgår av 8–20 §§.

39 kap.

22 §⁵

Utdelning som en kooperativ förening lämnar av vinsten av den kooperativa verksamheten i form av rabatt eller pristillägg i förhållande till gjorda köp eller försäljningar ska dras av.

Om föreningen har medlemmar som får sådan utdelning som enligt 42 kap. 14 § inte ska tas upp hos dem och det inte är fråga om bara enstaka sådana medlemmar, får utdelningen dras av med högst ett belopp som motsvarar 80 procent

Om föreningen har medlemmar som får sådan utdelning som enligt 42 kap. 14 § inte ska tas upp hos dem och det inte är fråga om bara enstaka sådana medlemmar, får utdelningen dras av med högst ett belopp som motsvarar 80 procent

⁴ Senaste lydelse 2013:960.

⁵ Senaste lydelse 2011:1256.

av statslåneräntan vid utgången av november året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut multiplicerat med summan av medlemmarnas omsättning med föreningen. Vid beräkningen av medlemmarnas omsättning med föreningen medräknas även medlemmarna i en medlemsfrämjande förening som har andelar i den utdelande föreningen.

av statslåneräntan vid utgången av november året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut multiplicerat med summan av medlemmarnas omsättning med föreningen. *Statslåneräntan ska dock som lägst anses vara 0 procent.* Vid beräkningen av medlemmarnas omsättning med föreningen medräknas även medlemmarna i en medlemsfrämjande förening som har andelar i den utdelande föreningen.

57 kap.

8 §

Med statslåneränta avses i detta kapitel statslåneräntan vid utgången av november året före beskattningsåret.

Med statslåneränta avses i detta kapitel statslåneräntan vid utgången av november året före beskattningsåret. *Vid tillämpning av 10 och 11 §§ ska statslåneräntan dock som lägst anses vara 0 procent.*

61 kap.

5 §⁶

Värdet av bilförmån exklusive drivmedel ska för ett kalenderår beräknas till summan av

- 0,317 prisbasbelopp,
- ett ränterelaterat belopp, och
- ett prisrelaterat belopp.

Det ränterelaterade beloppet ska beräknas till 75 procent av statslåneräntan vid utgången av november året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut multiplicerat med bilmodellens nybilspris.

Det ränterelaterade beloppet ska beräknas till 75 procent av statslåneräntan vid utgången av november året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut multiplicerat med bilmodellens nybilspris. *Statslåneräntan ska dock som lägst anses vara 0,5 procent.*

Det prisrelaterade beloppet ska beräknas till 9 procent av bilmodellens nybilspris, om detta uppgår till högst 7,5 prisbasbelopp. Om bilmodellens nybilspris är högre, ska det prisrelaterade beloppet beräknas till summan av 9 procent av 7,5 prisbasbelopp och 20 procent av den del av nybilspriset som överstiger 7,5 prisbasbelopp.

⁶ Senaste lydelse 2011:1256.

15 §

Värdet av ränteförmån vid lån i svensk valuta med en fast räntesats eller med en räntesats som står i fast förhållande till marknadsräntan för motsvarande lån ska beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan när lånet togs upp plus en procentenhet och den avtalade räntesatsen.

Värdet av ränteförmån vid lån i svensk valuta med en fast räntesats eller med en räntesats som står i fast förhållande till marknadsräntan för motsvarande lån ska beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan när lånet togs upp plus en procentenhet (*jämförelseräntan*) och den avtalade räntesatsen. *Jämförelseräntan ska dock som lägst vara 0,5 procent.*

16 §

Värdet av ränteförmån vid annat lån i svensk valuta än lån som avses i 15 § ska beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan vid utgången av november året före beskattningsåret plus en procentenhet och den avtalade räntan för beskattningsåret.

Om statslåneräntan vid utgången av maj under beskattningsåret har ändrats med minst två procentenheter sedan utgången av november året före beskattningsåret, ska förmånens värde för tiden juli–december under beskattningsåret beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan vid utgången av maj under beskattningsåret plus en procentenhet och den avtalade räntan.

Värdet av ränteförmån vid annat lån i svensk valuta än lån som avses i 15 § ska beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan vid utgången av november året före beskattningsåret plus en procentenhet (*jämförelseräntan*) och den avtalade räntan för beskattningsåret. *Jämförelseräntan ska dock som lägst vara 0,5 procent.*

Om statslåneräntan vid utgången av maj under beskattningsåret har ändrats med minst två procentenheter sedan utgången av november året före beskattningsåret, ska förmånens värde för tiden juli–december under beskattningsåret beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan vid utgången av maj under beskattningsåret plus en procentenhet och den avtalade räntan. *Statslåneräntan vid utgången av maj under beskattningsåret ska dock som lägst anses vara minus 0,5 procent.*

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2016.

3 Ärendet och dess beredning

Statslåneräntan används som referensränta inom skattelagstiftningen. Om statslåneräntan blir 0 eller negativ kan det uppstå problem vid tillämpningen av flera skattebestämmelser. Mot denna bakgrund har en promemoria utarbetats inom Finansdepartementet med förslag om att införa bestämmelser om golv för statslåneräntan i skattelagstiftningen. En sammanfattning av promemorians förslag finns i *bilaga 1* och promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*.

Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. En remissammanställning finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi2016/02499/S1). I denna lagrådsremiss behandlas promemorians förslag.

4 Bakgrund

Statslåneräntan används som referensränta inom skattelagstiftningen och används vid beräkning av ränteavdragsbegränsningar i näringsverksamhet, schablonintäkt vid avsättning till periodiseringsfond, fördelningsbelopp vid räntefördelning, avdragsgilla utdelningar i kooperativa föreningar, gränsbelopp för utdelning och kapitalvinst på kvalificerade andelar i fåmansföretag, skatteunderlag för avkastningsskatt på pensionsmedel, beskattningsunderlaget för särskild löneskatt på pensionskostnader, schablonintäkt på investeringssparkonto samt vid värdering av bilförmån och ränteförmån.

Statslåneräntan fastställs av Riksgälden varje torsdag och ska avspegla den riskfria långa marknadsräntan och beräknas som ett vägt genomsnitt av marknadsräntan på svenska statsobligationer med en återstående löptid på minst fem år. Inom skattelagstiftningen används statslåneräntan bl.a. som en schablon för att approximera en låneränta eller insättningsränta. Att en schablon används i stället för faktiska marknadsräntor är en förenkling som görs av administrativa skäl. Olika bestämmelser innehåller olika påslag på eller kvoter av statslåneräntan för att bättre approximera hur statslåneräntan förhåller sig till den marknadsränta som är möjlig att låna eller investera till för företag och privatpersoner.

I vissa bestämmelser används statslåneräntan vid utgången av november månad året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut medan andra bestämmelser utgår ifrån den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före beskattningsåret. Den genomsnittliga statslåneräntan fastställs årligen av Skatteverket. I det följande görs ingen skillnad mellan statslåneräntan den 30 november och årsgenomsnittet, eftersom dessa två inte systematiskt avviker från varandra.

Statslåneräntan var 0,9 procent den 30 november 2014 och 0,65 procent den 30 november 2015. Årsgenomsnittet var 1,62 procent 2014 och 0,58 procent 2015.

5 Golv för statslåneräntan

Regeringens förslag: Statslåneräntan ska som lägst anses vara 0 procent vid beräkning av positivt fördelningsbelopp vid räntefördelning, gränsbelopp för utdelning och kapitalvinst på kvalificerade andelar i fåmansföretag samt avdragsgilla utdelningar i kooperativa föreningar.

Även vid beräkning av beskattningsunderlaget för särskild löneskatt på pensionskostnader ska statslåneräntan som lägst anses vara 0 procent.

Statslåneräntan ska som lägst anses vara 0,5 procent vid beräkning av schablonintäkt vid avsättning till periodiseringsfond och negativt fördelningsbelopp vid räntefördelning samt vid värdering av bilförmån.

Jämförelseräntan vid ränteförmån ska som lägst vara 0,5 procent. Vid en beräkning av ränteförmånen för tiden juli–december under beskattningsåret ska statslåneräntan vid utgången av maj under beskattningsåret som lägst anses vara minus 0,5 procent.

Skatteunderlaget för avkastningsskatt på pensionsmedel, som inte avser kapitalförsäkring eller avtal om tjänstepension som är jämförbart med kapitalförsäkring, ska som lägst vara 0,5 procent av kapitalunderlaget.

Vid tillämpning av bestämmelserna om ränteavdragsbegränsningar i näringsverksamhet ska statslåneräntan som lägst anses vara 0,5 procent.

De nya bestämmelserna ska träda i kraft den 1 januari 2017 och tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2016.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Förvaltningsrätten i Göteborg, Ekobrottsmyndigheten, Pensionsmyndigheten, Riksgäldskontoret, Finansinspektionen, Ekonomistyrningsverket, Kronofogdemyndigheten, Bokföringsnämnden, Finansbolagens förening och Fondbolagens förening har inget att invända mot förslaget. Sveriges akademikers centralorganisation tillstyrker förslaget. Företagarna avstyrker förslaget med hänvisning till att motiven för förslaget är oklara och att konsekvensanalysen är bristfällig. Även Föreningen Svenskt Näringsliv, till vars yttrande *Almega*, *Fastighetsägarna* och *Svenska Bankföreningen* ansluter sig, anser att promemorian brister i fråga om uttalade motiv till att bryta upp statslåneräntan till olika nivåer och att konsekvensanalysen är bristfällig varför det inte går att ta ställning till förslaget. En negativ statslåneränta torde vid användningen i skattelagstiftningen enligt Föreningen Svenskt Näringsliv i sig inte utgöra något problem vare sig teoretiskt eller praktiskt och det kan enligt föreningen finnas en risk att en godtycklig utformning av konstlade arbiträra tak för vad räntan ska anses uppgå till kan leda till betydligt större snedvridningar i ekonomin än att använda den statslåneränta som fastställts enligt gällande regler. *Näringslivets regelnämnd (NNR)* anser att två olika golv innebär en ökad grad av komplikation för företagen och att det saknas starka skäl för förslaget.

Lantbrukarnas riksförbund (LRF) anser att dagens ordning med en enhetlig räntenivå inte bör ändras utan en djupare analys. LRF delar bedömningen i promemorian att en negativ statslåneränta inte ska reducera riskpremierna som påslagen på statslåneräntan i vissa fall ska motsvara. Detta talar enligt LRF för att golvet generellt ska sättas till 0 procent. Även *Tjänstepensionsförbundet* anser att golvet bör vara det samma, 0 procent, oavsett bestämmelse. *Svensk Försäkring* instämmer i bedömningen att det finns problem med en negativ statslåneränta som leder till ett negativt skatteunderlag. Svensk Försäkring avstyrker dock förslaget om ett golv på 0,5 procent. Att bryta upp statslåneräntan i ytterligare nivåer leder enligt Svensk Försäkring till en bristande transparens på ett redan svårtillgängligt område och kopplingen till statslåneräntan som ett mått på en riskfri alternativavkastning blir oklar. Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna måste hänsyn vidare tas till att avkastningsskatten har ett golv vilket medför ytterligare påfrestningar för försäkringsföretagen vars balansräkningar redan är under press genom införandet av Solvens II. *Skatteverket* anser att regleringen av golvnivån regelmässigt bör avse själva statslåneräntan, i syfte att få enhetliga och tydliga regler. Enligt Skatteverket bör nivåerna på golvet vid värdering av ränteförmån respektive beräkning av fördelningsbelopp vid negativ räntefördelning vara enhetliga. Det bör enligt Skatteverket övervägas om statslåneräntan regelmässigt ska vara lägst 0 och regleringen av de skilda skattereglerna i stället ske via plusposter. Företagarna, Föreningen Svenskt Näringsliv, Svenska Bankföreningen, Almega, Fastighetsägarna, NNR, LRF, Svensk Försäkring och Tjänstepensionsförbundet anser att konsekvensanalysen är bristfällig. Samtliga anser att konsekvensanalysen borde ha gjorts utifrån antagandet att de föreslagna golven blir tillämpliga. *Regelrådet* anser att det är en väsentlig brist att förutsättningarna för prognosen av statslåneräntans utveckling inte presenteras tydligare. Regelrådet efterfrågar även en beskrivning av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch, förslagets påverkan på konkurrensförhållanden och på företagen i andra avseenden samt särskilda hänsyn till små företag. Föreningen Svenskt Näringsliv, Svenska Bankföreningen, Almega och Fastighetsägarna efterfrågar en analys som tar upp problemställningen med en lågräntemiljö ur ett mer övergripande perspektiv där även andra politikområden inkluderas. Svensk Försäkring efterfrågar en analys av hur det långsiktiga sparandet kan komma att påverkas av förslaget.

Skälen för regeringens förslag

Varför det bör införas golv för statslåneräntan

Som anges i avsnitt 4 används statslåneräntan som referensränta i skattelagstiftningen. I en del bestämmelser används statslåneräntan som ett mått på en (riskfri) alternativavkastning, dvs. den avkastning en investerare hade kunnat erhålla på en alternativ placering med motsvarande risk. Detta gäller för beräkningen av gränsbelopp för utdelning och kapitalvinst på kvalificerade andelar i fåmansföretag och fördelningsbelopp vid positiv räntefördelning. De påslag på statslåneräntan som finns i dessa bestämmelser avser att kompensera för en

investeringsrisk som är högre än den riskfria ränta som statslåneräntan utgör. I andra fall används statslåneräntan för att avspegla en låneränta på marknaden. Detta gäller schablonintäkten vid avsättning till periodiseringsfonder, negativ räntefördelning och värdering av bil- och ränteförmån. Statslåneräntan används även vid beräkning av avdragsgilla utdelningar i kooperativa föreningar och beskattningsunderlaget för särskild löneskatt på pensionskostnader. Statslåneräntan används vidare vid beräkning av skatteunderlaget för avkastningsskatt på pensionsmedel, schablonintäkt för investeringssparkonto och tillämpning av bestämmelserna om ränteavdragsbegränsningar i näringsverksamhet.

Statslåneräntan har de senaste åren under perioder varit under en procent och under sommaren 2016 understeg statslåneräntan för första gången 0. För det fall den genomsnittliga statslåneräntan eller statslåneräntan vid utgången av november blir 0 eller negativ skulle det kunna uppstå oklarhet om hur dessa bestämmelser ska tillämpas och flera av bestämmelserna skulle få oavsedda effekter. För att undvika oavsedda effekter om statslåneräntan blir 0 eller negativ infördes den 1 januari 2016 ett golv för schablonintäkten för investeringssparkonto och skatteunderlaget för kapitalförsäkring samt avtal om tjänstepension som är jämförbart med kapitalförsäkring (prop. 2015/16:1, bet. 2015/16:FiU1, rskr. 2015/16:51, SFS 2015:773). Golvet för schablonintäkten respektive skatteunderlaget är 1,25 procent och får, med hänsyn till tillägget på statslåneräntan om 0,75 procentenheter, betydelse om statslåneräntan understiger 0,5 procent. Regeringen anser, i motsats till bl.a. *Företagarna*, *Föreningen Svenskt Näringsliv*, *Fastighetsägarna* och *Svenska Bankföreningen*, att det bör införas golv för statslåneräntan även i övriga delar av skattelagstiftningen där statslåneräntan används som referensränta. Detta för att undvika oklarheter och oavsedda effekter för respektive bestämmelse.

Om statslåneräntan är 0 eller negativ kan det antas att det ändå kommer att utgå en positiv ränta vid utlåning av kapital till en extern part. Det är dock mindre troligt att det går att göra en riskfri investering som ger en positiv avkastning under sådana förhållanden. Vad avser användningen av statslåneräntan som referensränta i skattelagstiftningen innebär detta att statslåneräntan inte bör vara 0 eller negativ i de fall statslåneräntan avser en utlåningsränta. I ett sådant fall skulle det annars kunna bli förmånligare att låna av staten än att exempelvis ta ett lån i en bank. Eftersom det inte heller bör vara förmånligare att placera pengar hos staten än på kapitalmarknaden kan statslåneräntan dock vara 0, men inte negativ, när jämförelsen görs med en inlåningsränta eller en riskfri investering. Detta talar enligt regeringens mening för att det bör införas minst två olika nivåer på golven, dvs. 0 respektive ett värde som överstiger 0.

Flera av remissinstanserna, däribland *Föreningen Svenskt Näringsliv*, *NNR*, *LRF*, *Tjänstepensionsförbundet* och *Svensk Försäkring* är kritiska till att två olika nivåer införs. De anger bl.a. att arbiträra tak för vad räntan ska anses uppgå till kan leda till betydligt större snedvridningar i ekonomin än att använda den statslåneränta som fastställts enligt gällande regler, att kopplingen till statslåneräntan som ett mått på en riskfri alternativavkastning blir oklar samt att två olika nivåer innebär en

ökad grad av komplikation för företagen och leder till en bristande transparens på ett redan svårtillgängligt område.

Regeringen delar inte bedömningen att två olika golv för statslåneräntan i skattelagstiftningen kan leda till snedvridningar i ekonomin eller att kopplingen till statslåneräntan som ett mått på en riskfri alternativ avkastning blir oklar. Statslåneräntan används som referensränta i skattelagstiftningen av administrativa skäl. I dag används två olika värden på statslåneräntan, årsgenomsnittet året före beskattningsåret respektive värdet vid utgången av november året före beskattningsåret. Dessutom innehåller de aktuella bestämmelserna redan i dag olika påslag på eller kvoter av statslåneräntan för att bättre approximera hur statslåneräntan förhåller sig till den marknadsränta som är möjlig att låna eller investera till för företag och privatpersoner. Regeringen har viss förståelse för synpunkterna att två olika nivåer för statslåneräntan innebär en komplikation. Med hänsyn till de skillnader som finns redan i dag och att bestämmelserna riktar sig till olika skattskyldiga är regeringens bedömning dock att två olika golv för statslåneräntan inte bör medföra några större svårigheter för de skattskyldiga att förhålla sig till. Införandet av golv bedöms tvärtom göra regelverket tydligare och mer förutsebart i lågräntelägen. Att, som *Skatteverket* föreslår, i stället reglera nivån genom påslag på statslåneräntan skulle innebära att ändringarna får betydelse även vid mer normala räntelägen vilket inte är avsikten med förslaget. Mot denna bakgrund gör regeringen bedömningen att det bör införas olika nivåer på golven för statslåneräntan för att undvika oklarheter och förhindra att bestämmelserna får oavsedda effekter om den genomsnittliga statslåneräntan eller statslåneräntan vid utgången av november skulle bli 0 eller negativ.

Nivån på golvet i respektive bestämmelse behandlas nedan.

Regelrådet, Företagarna, Föreningen Svenskt Näringsliv, Svenska Bankföreningen, *Almega*, Fastighetsägarna, NNR, LRF, Svensk Försäkring och Tjänstepensionsförbundet har synpunkter på konsekvensanalysen. Dessa behandlas i avsnitt 6.

Golv på 0 procent

Vid positiv räntefördelning enligt 33 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229), förkortad IL, ska ett positivt fördelningsbelopp fördelas från inkomst av näringsverksamhet till inkomst av kapital. Av 57 kap. 10–11 a §§ IL framgår hur gränsbeloppet för kvalificerade andelar ska beräknas. Utdelning och kapitalvinst upp till gränsbeloppet ska beskattas i inkomstslaget kapital. Fördelningsbeloppet och gränsbeloppet avser båda att återspegla en normalavkastning på satsat kapital. Summan av statslåneräntan och olika påslag ska i dessa fall återspegla den alternativavkastning som en investerare hade kunnat erhålla på en alternativ investering med motsvarande risk, där de olika påslagen ska återspegla riskpremier. Om statslåneräntan är 0 är det rimligt att även den riskfria delen av alternativavkastningen i dessa bestämmelser är 0. Som LRF anger är det dock inte rimligt att en negativ statslåneränta också ska reducera riskpremierna. Den statslåneränta som ska användas i dessa bestämmelser bör därför enligt regeringens mening som lägst anses vara 0 procent.

Kooperativa föreningar som lämnar utdelning i form av rabatter eller pristilllägg i förhållande till gjorda köp eller försäljningar, s.k. kooperativ utdelning, ska dra av denna utdelning enligt 39 kap. 22 § första stycket IL. Avdragsrätten för kooperativ utdelning är dock begränsad. Om föreningen har medlemmar som enligt 42 kap. 14 § IL skattefritt uppbär utdelningar får utdelningen dras av med högst ett belopp som motsvarar 80 procent av statslåneräntan multiplicerat med summan av medlemmarnas omsättning med föreningen. Statslåneräntan används således som en del av beräkningen av hur stor del av utdelningen som en förening får dra av. För att undvika oklarheter om vad som ska gälla om statslåneräntan understiger 0 procent bör ett golv för statslåneräntan införas som innebär att statslåneräntan som lägst ska anses vara 0 procent. I de fall statslåneräntan uppgår till 0 innebär detta att föreningen inte till någon del får dra av den lämnade utdelningen.

Beskattningsunderlaget för särskild löneskatt på pensionskostnader fastställs genom ett årligt avräkningsförfarande där huvudprincipen är att löneskatten tas ut i takt med att pensionsrätt tjänas in. I 2 § lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader anges bl.a. att den del av en skuldökning som kan anses hänförlig till en räntetillväxt på kapitalet ska, efter det att avkastningsskatt betalats, dras av från beskattningsunderlaget. Om statslåneräntan är 0 är sannolikt även räntetillväxten på kapitalet 0 efter det att avkastningsskatt betalats, och det saknas därför anledning att undanta den delen av skuldökningen från underlaget för särskild löneskatt. Däremot är det enligt regeringens mening inte lämpligt att en negativ statslåneränta ökar beskattningsunderlaget. Den statslåneränta som ska användas bör därför som lägst anses vara 0 procent.

Golv på 0,5 procent

I de bestämmelser statslåneräntan används för att återspegla en låneränta på marknaden bör statslåneräntan som lägst uppgå till ett positivt värde. Det skulle annars löna sig att låna av staten jämfört med att ta motsvarande kredit på marknaden, vilket inte är avsikten.

Vid avsättning till periodiseringsfond enligt 30 kap. 6 a § IL tas en schablonintäkt ut på avsättningen. Schablonintäkten avser att ge aktiebolag samma kostnad för skattekrediten i avsättningen till periodiseringsfond som om motsvarande kredit hade tagits på marknaden. Vid negativ räntefördelning enligt 33 kap. 2 § IL ska ett negativt fördelningsbelopp fördelas från inkomst av kapital till inkomst av näringsverksamhet. Hur det negativa fördelningsbeloppet beräknas framgår av 33 kap. 3 § IL. Syftet med bestämmelserna om negativ räntefördelning är bl.a. att förhindra att näringsidkaren får avdrag för privata utgiftsräntor i näringsverksamheten (prop. 1993/94:50 s. 228). Förmån av fri eller delvis fri bil beräknas på visst schabloniserat sätt enligt 61 kap. 5–11 §§ IL. Vid värdering av bilförmån är utgångspunkten att förmånsvärdet vid förmån av fri eller delvis fri bil i princip ska motsvara kostnaderna för en privatägd bil (prop. 1996/97:19 s. 55). En del av kostnaden utgörs av en räntedel som är tänkt att motsvara en kapitalkostnadsdel för bilen. Enligt regeringens bedömning bör ett golv för statslåneräntan som överstiger

0 införs i dessa bestämmelser för att förhindra att de får oavsedd effekt. En lämplig nivå på golvet bedöms vara 0,5 procent.

Värderingsreglerna för ränteförmån finns i 61 kap. 15–17 §§ IL. Ränteförmån uppkommer när en anställd eller uppdragstagare får en förmån av ett räntefritt lån eller ett lån där räntan understiger marknadsräntan. Marknadsräntan beaktas således vid bedömningen av om en förmån föreligger. Om så är fallet förmånsbeskattas skillnaden mellan statslåneräntan plus en procentenhet (jämförelseräntan) och den ränta som låntagaren betalar på sitt förmånslån. Om den ränta som låntagaren betalar överstiger jämförelseräntan utgår ingen ränteförmån även om räntan är lägre än marknadsräntan för det aktuella lånet.

Om statslåneräntan sjunker under minus en procent blir jämförelseräntan negativ vilket kan skapa problem vid värderingen av ränteförmån. För att förhindra detta bör ett golv införas. Skatteverket anser att regleringen av golvnivån regelmässigt bör avse själva statslåneräntan och att nivåerna på golvet vid värdering av ränteförmån respektive beräkning av fördelningsbelopp vid negativ räntefördelning bör vara enhetliga. Om ett golv för statslåneräntan på 0,5 procent skulle införas i bestämmelserna om värdering av ränteförmån skulle det medföra att jämförelseräntan som lägst skulle vara 1,5 procent. Regeringen anser i likhet med Skatteverket att jämförelseräntan bör uppgå till ett positivt värde. Med ett golv på 1,5 procent finns det dock enligt regeringens mening en risk att ränteförmånen blir övervärderad. Jämförelseräntan ska täcka alla typer av lån och baserar sig på en schablonmässig värdering av förmånen. Mot denna bakgrund bedöms en lämplig lägsta nivå för jämförelseräntan vara 0,5 procent.

Vid beräkning av värdet av ränteförmån vid lån som inte har fast ränta eller liknande ska, i de fall statslåneräntan vid utgången av maj under beskattningsåret har ändrats med minst två procentenheter sedan utgången av november året före beskattningsåret, förmånens värde för tiden juli–december under beskattningsåret beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan vid utgången av maj under beskattningsåret plus en procentenhet och den avtalade räntan. För att undvika att jämförelseräntan för denna period blir 0 eller negativ bör statslåneräntan vid utgången av maj under beskattningsåret som lägst anses vara minus 0,5 procent.

Skatteunderlaget för avkastningsskatt på pensionskapital och bestämmelserna om ränteavdragsbegränsningar i näringsverksamhet

Schablonavkastningen på pensionskapital beräknas genom att kapitalunderlaget multipliceras med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före ingången av beskattningsåret (3 d § lagen [1990:661] om avkastningsskatt på pensionsmedel). Avkastningen beskattas med 15 procent. Som bestämmelsen är utformad i dag skulle således ingen avkastningsskatt utgå om statslåneräntan är 0 eller negativ. Avkastningsskatten avser att ersätta skatt på faktiska inkomster i form av t.ex. ränta, utdelning och kapitalvinst. Att ingen avkastningsskatt skulle utgå var inte avsikten när bestämmelserna infördes. Som anges ovan infördes den 1 januari 2016 ett golv för schablonintäkten på investeringssparkonto och skatteunderlaget för kapitalförsäkring samt

avtal om tjänstepension som är jämförbart med kapitalförsäkring (42 kap. 36 § IL och 3 d § lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel). Golvet i dessa bestämmelser får betydelse om statslåneräntan understiger 0,5 procent. Regeringen anser mot denna bakgrund, trots vad Svensk Försäkring anför om försäkringstekniska avsättningar och påfrestningar på försäkringsföretagens balansräkningar, att golvet för skatteunderlaget för avkastningsskatt på pensionskapital bör bestämmas till 0,5 procent.

I bestämmelserna om begränsningar av ränteavdrag för företag avseende skulder till företag i intressegemenskap anges i 24 kap. 10 d § IL undantag från avdragsbegränsningen bl.a. om den inkomst som motsvarar ränteutgiften skulle ha beskattats med minst tio procent enligt lagstiftningen i den stat där det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till inkomsten hör hemma, om företaget bara skulle ha haft den inkomsten. Till den del inkomsten hos exempelvis livförsäkringsföretag och pensionsstiftelser beskattas med avkastningsskatt eller på ett likartat sätt får ränteutgifter avseende en skuld till ett företag i intressegemenskapen dras av, om inte det huvudsakliga skälet till att skuldförhållandet har uppkommit är att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån. För att avdrag ska få göras krävs att den ränta som under beskattningsåret har belöpt på skulden i genomsnitt inte överstiger 250 procent av den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före beskattningsåret. Syftet med bestämmelsen är att fastställa en nivå på räntan vid vilken avkastningsskatten ska anses motsvara en beskattning med minst tio procent hos den som har rätt till ränteinkomsten (prop. 2012/13:1 s. 333). Om statslåneräntan är 0 procent skulle därmed ingen avkastningsskatt utgå, men avdrag för räntekostnaderna skulle också begränsas i sin helhet. Om ett golv för avkastningsskatten bestäms till en procentsats större än 0 bör den statslåneränta som ska användas i denna bestämmelse bestämmas till samma nivå, för att inte rubba förhållandet mellan avkastningsskatten och högsta tillåtna räntenivå i avdragsbegränsningen. Eftersom golvet för statslåneräntan för avkastningsskatten föreslås vara 0,5 procent bör samma lägsta nivå för statslåneräntan införas i denna bestämmelse.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

De nya bestämmelserna bör träda i kraft den 1 januari 2017 och tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2016.

Lagförslag

Förslaget föranleder ändringar i 24 kap. 10 d §, 30 kap. 6 a §, 33 kap. 3 §, 39 kap. 22 §, 57 kap. 8 § och 61 kap. 5, 15 och 16 §§ IL samt 2 § lagen om särskild löneskatt på pensionskostnader och 3 d § lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel.

6 Konsekvensanalys

Offentligfinansiella konsekvenser

Syftet med att införa golv för statslåneräntan är att förhindra att vissa bestämmelser i skattelagstiftningen får oavsedda effekter om den genomsnittliga statslåneräntan eller statslåneräntan vid utgången av november skulle bli 0 eller negativ. Tanken är således att skapa en trygghet i hur lagstiftningen skulle tillämpas i en tid när ränteläget är osäkert. Enligt den prognos som fanns vid utarbetandet av promemorian våren 2016 indikerades ingen nivå på statslåneräntan som skulle understiga de föreslagna golven. Dock fanns det osäkerhet i prognosen och ytterligare störningar på räntemarknaden skulle kunna förändra prognosen negativt. Efter remittering av promemorian och folkomröstningen i Storbritannien om medlemskapet i EU har ytterligare påfrestningar på räntemarknaden uppkommit. Detta har inneburit att statslåneräntan sjunkit och den 8 juli 2016 understeg statslåneräntan för första gången värdet 0. Negativa värden på statslåneräntan uppvisades även under augusti 2016.

Föreningen Svenskt Näringsliv, Almega, Svenska Bankföreningen, Fastighetsägarna, LRF, Företagarna, NNR, Svensk Försäkring och Tjänstepensionsförbundet anser att konsekvensanalysen borde ha gjorts med utgångspunkt att de föreslagna golven faktiskt blir tillämpliga. *Regelrådet* anser att det är en väsentlig brist att förutsättningarna för prognosen av statslåneräntans utveckling inte presenteras tydligare.

Den senaste prognosen anger ett medelvärde för statslåneräntan för 2016 på 0,38 procent. Värdet på statslåneräntan vid utgången av november 2016 förväntas ligga på 0,73 procent. Prognosen för 2017 visar på stigande värden för statslåneräntan och både det genomsnittliga värdet och novembervärdet förväntas ligga över 0,5 procent. En återhämtning av statslåneräntan förväntas även under 2018 och 2019. Även om den aktuella prognosen innehåller stor osäkerhet måste den vara utgångspunkten för att uppskatta konsekvenser av förändrad lagstiftning. Prognosen avseende förändringar i statslåneräntan indikerar således att delar av den föreslagna lagstiftningen kommer att få effekt 2017. Denna effekt kommer dock att bli temporär (2017) då de föreslagna golven inte kommer att få någon effekt enligt ränteprognosen för 2018 och 2019. En offentligfinansiell effekt uppkommer för de föreslagna golv som baseras på det genomsnittliga värdet för statslåneräntan kalenderåret före beskattningsåret när detta värde som lägst ska anses vara 0,5 procent. I detta fall kommer ränteavdragsbegränsningsregeln i 24 kap. 10 d § IL att påverkas. Golvet innebär att ränteavdrag alltid kommer att få göras vid en viss lägsta räntenivå. Kostnaderna för förslaget beräknas till ca 50 miljoner kronor (underlag x ränteskillnad) 2017. Vidare uppkommer även en effekt vid beräkning av avkastningsskatt på pensionsmedel. Innebörden är att avkastningsskatt alltid ska utgå på pensionsmedel oavsett att statslåneräntan är 0 eller negativ. Förslaget beräknas öka skatteintäkterna med ca 610 miljoner kronor (bas x ränteskillnad) 2017. Sammantaget beräknas skatteintäkterna öka med ca 560 miljoner kronor (=610-50) 2017. Eftersom

effekten är temporär kommer den varaktiga effekten vara obetydlig. Den varaktiga effekten uppskattas till ca 7 miljoner kronor.

Svensk Försäkring efterfrågar en analys av hur det långsiktiga sparandet kan komma att påverkas av förslaget. Med hänsyn till att förslaget endast bedöms ha effekt 2017 bedömer regeringen att påverkan på det långsiktiga sparandet kommer att vara mycket begränsad. *Föreningen Svenskt Näringsliv*, *Svenska Bankföreningen*, *Almega* och *Fastighetsägarna* efterfrågar en analys som tar upp problemställningen med en lågräntemiljö ur ett mer övergripande perspektiv där även andra politikområden inkluderas. Regeringen konstaterar att de synpunkter som framförs i denna del faller utanför ramen för detta lagstiftningsärende.

Konsekvenser för företag och enskilda

Förslaget påverkar inte mängden uppgifter företagen behöver upprätta, lagra eller lämna och påverkar därför inte företagens administrativa kostnader som dessa mäts enligt standardkostnadsmetoden. *Regelrådet* anser att konsekvensutredningen är bristfällig avseende berörda företag utifrån antal, storlek och bransch, påverkan på konkurrensförhållanden och på företagen i andra avseenden samt särskilda hänsyn till små företag. Förslaget innebär att bestämmelser om golv för statslåneräntan, golv för jämförelseräntan vid ränteförmån och för skatteunderlaget för avkastningsskatt på pensionskapital införs. I övrigt har inga formella skatteregler ändrats. Då de materiella reglerna inte förändras innebär detta att det inte tillkommer eller faller ifrån skattskyldiga företag eller personer jämfört med dagens regler. En genomgång av samtliga berörda blir både lång och intetsägande. Intentionen av regleringen är inte att utvärdera reglerna i sig eller vilka som i dag berörs utav dem. Detta inkluderar övervägandet om särskild hänsyn till små företag. Regleringen ska enbart underlätta tolkningen av reglerna i de lägen statslåneräntan antar extrema värden. Regleringen är generell och resulterar i att samtliga berörda påverkas lika. Konkurrensförhållandena påverkas således inte.

Ovan redovisas den senaste prognosen för statslåneräntan. Denna prognos indikerar att värdet för statslåneräntan vid utgången av november inte kommer att understiga 0,5 procent. De föreslagna golv för statslåneräntan som är beroende av novembervärdet kommer alltså inte att beröras. Dock innebär ett golv för statslåneräntan för de delar av förslaget som gäller novembervärdet följande:

Förslaget att införa ett golv för statslåneräntan på 0,5 procent vid beräkning av schablonintäkt vid avsättning till periodiseringsfond innebär att en schablonintäkt alltid kommer att beräknas på skattekrediten. Vid en avsättning till periodiseringsfond på 100 000 kronor kommer den lägsta beräknade schablonintäkten att vara underlaget multiplicerat med 0,72 multiplicerat med golv för statslåneräntan, dvs. $100\,000 \times (0,72 \times 0,005) = 360$ kronor.

Förslaget att införa ett golv för statslåneräntan på 0,5 procent vid beräkning av fördelningsbeloppet vid negativ räntefördelning syftar till att förhindra att privata utgiftsräntor dras av i näringsverksamheten. Golvet för statslåneräntan på 0,5 procent innebär att det negativa kapitalunderlaget kommer att multipliceras med golvet för statslåneräntan plus en procentenhet. Således blir det negativa fördelningsbeloppet, vid ett

negativt kapitalunderlag på 100 000 kronor, $100\,000 \times (0,005+0,01)=1\,500$ kronor.

Vid ett positivt kapitalunderlag i näringsverksamheten kan näringsidkaren göra en positiv räntefördelning. Vid ett golv för statslåneräntan på 0 så blir riskpremien med förslaget aldrig lägre än det positiva kapitalunderlaget multiplicerat med 6 procent, dvs. kapitalunderlaget \times (golv för SLR+6 procent)= $100\,000 \times (0+0,06)=6\,000$ kronor.

Tanken på en miniminivå gällande avkastningen på satsat kapital i näringsverksamhet, återkommer i förslaget om golv för statslåneräntan i beräkningen av gränobelopp för utdelning och kapitalvinst på kvalificerade andelar i fåmansföretag. Om statslåneräntan skulle få genomslag vid negativa värden så skulle den uppskattade avkastningen på satsat kapital minska. Genom att ange ett golv för statslåneräntan på 0 procent garanteras en minsta nivå på avkastningen på satsat kapital i fåmansföretag.

För att undvika oklarheter om vad som ska gälla om statslåneräntan understiger 0 procent införs ett golv för statslåneräntan vid beräkningen av avdragsgilla utdelningar i kooperativa föreningar. Om statslåneräntan sjunker till 0 eller blir negativ innebär förslaget att föreningen inte till någon del får dra av den lämnade utdelningen.

Utan en begränsning av statslåneräntan skulle beskattningsunderlaget för särskild löneskatt på pensionskostnader öka vid en negativ statslåneränta. Detta då avdraget för den del av en skuldökning som kan anses hänförlig till en räntetillväxt på kapitalet, i stället skulle bli en positiv post som ökade beskattningsunderlaget. Detta skulle i sin tur kunna leda till ökade inbetalningar av särskild löneskatt. Ett golv på statslåneräntan på 0 procent innebär att inget avdrag för räntetillväxt ska göras om statslåneräntan är negativ. Jämfört med gällande regler innebär golvet således att beskattningsunderlaget inte ökar till följd av en negativ statslåneränta och minskar därmed inbetalningarna av särskild löneskatt.

Golvet för statslåneräntan i beräkningen av värdet av bilförmån innebär en höjning av förmånsvärdet i det fall statslåneräntan understiger 0,5 procent då ett golv sätts för hur liten räntedelen av förmånsberäkningen kan bli. I Tabell 6.1 visas hur stor höjningen skulle bli för olika nybilspriser vid olika nivåer på statslåneräntan. Ett högre förmånsvärde medför att förmånstagarens beskattningsbara inkomst och därmed inkomstskatt ökar. Vidare innebär ett högre förmånsvärde att socialavgiftsinbetalningarna ökar.

Tabell 6.1 Höjning av bilförmånsvärdet till följd av ett golv för SLR på 0,5 procent vid olika nybilspriser och nivåer på SLR

Kronor och kronor per år

Nybilpris	Förmånsvärde vid SLR 0,5 procent	SLR 0,25 procent	SLR 0 procent	SLR -0,25 procent
200 000	32 900	400	700	1 100
300 000	42 300	600	1 100	1 700
400 000	58 700	800	1 500	2 300
500 000	79 100	1 000	1 900	2 800
600 000	99 400	1 100	2 200	3 300

Anm.: Beräkningarna utgår från 2017 års prisbasbelopp, 44 800 kronor, och avser bilar som inte har nedsatt förmånsvärde enligt reglerna för nedsatt förmånsvärde för vissa miljöanpassade bilar. Höjningen för de sistnämnda bilarna är dock lika stor under förutsättning att maximal nedsättning uppnås.

Källa: Egna beräkningar.

Golvet för jämförelseräntan vid värdering av ränteförmån innebär en höjning av värderingen av de lån som har en ränta lägre än det föreslagna golvet i det fall statslåneräntan understiger minus 0,5 procent. Detta gäller för lån med en ränta som är lägre än det föreslagna golvet och statslåneräntan plus en procentenhet. Ett högre förmånsvärde medför att förmånstagarens beskattningsbara inkomst och därmed inkomstskatt ökar. Vidare innebär ett högre förmånsvärde att socialavgiftsinbetalningarna ökar.

Förslaget i lagrådsremissen innebär att det blir tydligare och mer förutsägbart för enskilda och företag hur de aktuella bestämmelserna ska tillämpas i de fall statslåneräntan sjunker till under 0,5 procent.

Förslagets förhållande till EU-rätten

Riksdagen antog våren 2015 riktlinjer för skattepolitiken (prop. 2014/15:100, avsnitt 5.5, bet. 2014/15:FiU20, rskr. 2014/15:254). Av riktlinjerna framgår att en viktig princip för skattepolitiken är att regelverket ska vara förenligt med EU-rätten. Förslaget bedöms vara förenligt med det EU-rättsliga regelverket.

Konsekvenser för Skatteverket och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Skatteverket kan behöva ändra informationsmaterial till följd av förslaget. Dessa förändringar kommer att ingå i den anpassning som årligen görs med anledning av ny eller förändrad lagstiftning. Eventuella tillkommande utgifter för Skatteverket ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar. Förslaget innebär att bestämmelserna blir tydligare och mer förutsägbara för Skatteverket att tillämpa.

För de allmänna förvaltningsdomstolarna bedöms förslaget inte få några effekter.

Konsekvenser för den ekonomiska jämställdheten mellan kvinnor och män

Vid ett införande av golv för statslåneräntan kommer den primära effekten till stor del att hänföras till företag och juridiska personer.

Därmed ges ingen direkt effekt av förslaget på jämställdheten. Tanken med införandet av golv för statslåneräntan är att golvet enbart ska få effekt vid mycket låga värden på statslåneräntan och att dessa inte kommer att bestå under en längre tidsperiod. Någon övervältringseffekt kommer därmed inte att få genomslag. Effekten av golvet för statslåneräntan kan således antas stanna hos företaget. Gällande den underliggande fördelningen av företagare och ägare av juridiska personer så återfinns generellt fler män i dessa kategorier än kvinnor. Den sekundära effekten påverkar därför fler män än kvinnor. Detta återspeglar även till viss del jämställdhetseffekten av golv för statslåneräntan gällande värdering av bilförmån och ränteförmån. I det förra fallet är det en övervägande del män som påverkas av reglerna medan i det senare fallet är fördelningen mellan kvinnor och män mer jämn. Då effekterna av ett golv för statslåneräntan inkluderar både positiva och negativa effekter för den skattskyldige är det ovisst huruvida den sekundära jämställdhetseffekten är positiv eller negativ.

7 Författningskommentar

7.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel

3 d §

I paragrafen anges hur skatteunderlaget för avkastningsskatt på pensionsmedel ska beräknas. I *första stycket* införs ett golv för beräkningen av skatteunderlaget för bland annat pensionsförsäkring och tjänstepensionsavtal som är jämförbart med pensionsförsäkring som innebär att skatteunderlaget är lägst 0,5 procent av kapitalunderlaget.

7.2 Förslaget till lag om ändring i lag (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader

2 §

I paragrafen anges hur beskattningsunderlaget för särskild löneskatt på pensionskostnader ska beräknas. Avdrag från beskattningsunderlaget ska göras för den del av skuldökningen som kan anses hänförlig till en räntetillväxt på kapitalet, efter det att avkastningsskatt betalats. Avdraget beräknas genom att 85 procent av avsättningen multipliceras med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före ingången av beskattningsåret. Ändringen innebär att det införs ett nytt *sjätte stycke* enligt vilket statslåneräntan som lägst ska anses vara 0 procent. Dessutom görs språkliga ändringar.

7.3 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

24 kap.

10 d §

I paragrafens andra stycke anges förutsättningar för företag att få avdrag för ränteutgifter avseende en skuld till företag i intressegemenskap till den del inkomsten beskattas med avkastningsskatt eller på ett likartat sätt. Det uppställs bl.a. krav på att den ränta som under beskattningsåret har belöpt på skulden i genomsnitt inte överstiger 250 procent av den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före beskattningsåret. Ändringen i paragrafen innebär att det införs ett nytt *tredje stycke* där det anges att statslåneräntan som lägst ska anses vara 0,5 procent vid beräkningen enligt andra punkten i andra stycket.

30 kap.

6 a §

I paragrafen anges att juridiska personer som har gjort avdrag för avsättningar till periodiseringsfonder ska ta upp en schablonintäkt till beskattning. Schablonintäkten beräknas till 72 procent av statslåneräntan vid utgången av november månad året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut multiplicerad med summan av gjorda avdrag för avsättningar till sådana periodiseringsfonder som den juridiska personen har vid beskattningsårets ingång. Ändringen i *första stycket* innebär att det införs ett golv för statslåneräntan som anger att den som lägst ska anses vara 0,5 procent.

33 kap.

3 §

I paragrafens *första stycke* anges att ett positivt fördelningsbelopp beräknas genom att ett positivt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid utgången av november året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut ökad med sex procentenheter. Ändringen i första stycket innebär att det införs ett golv för statslåneräntan enligt vilken statslåneräntan som lägst ska anses vara 0 procent.

I paragrafens *andra stycke* anges att ett negativt fördelningsbelopp beräknas genom att ett negativt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid samma tidpunkt ökad med en procentenhet. Ändringen i andra stycket innebär att det införs ett golv för statslåneräntan som anger att den som lägst ska anses vara 0,5 procent.

39 kap.

22 §

I paragrafen anges att utdelning som en kooperativ förening lämnar av vinsten av den kooperativa verksamheten i form av rabatt eller pristillägg i förhållande till gjorda köp eller försäljningar ska dras av. Om föreningen har medlemmar som skattefritt uppbär utdelningar får utdelningen dras av med högst ett belopp som motsvarar 80 procent av statslåneräntan multiplicerat med summan av medlemmarnas omsättning

med föreningen. I paragrafens *andra stycke* införs en ny *andra mening* som innebär att statslåneräntan som lägst ska anses vara 0 procent.

57 kap.

8 §

I paragrafen anges att det är statslåneräntan vid utgången av november året före beskattningsåret som ska användas i 57 kap. Ändringen innebär att statslåneräntan som lägst ska anses vara 0 procent vid tillämpning av 10 och 11 §§.

61 kap.

5 §

I paragrafen anges bl.a. hur värdet av bilförmån ska beräknas. Ändringen i *andra stycket* innebär att det införs ett golv som innebär att statslåneräntan som lägst ska anses vara 0,5 procent.

15 §

I paragrafen anges hur värdet av ränteförmån ska beräknas. Förmånen ska beräknas till skillnaden mellan statslåneräntan när lånet togs upp plus en procentenhet och den avtalade räntesatsen. Räntemarginalen fastställs redan vid lånetillfället och gäller för hela låneperioden (prop. 1992/93:127 s. 39–40). Ändringen i *första stycket* innebär ett förtydligande av att med jämförelseränta avses statslåneräntan vid utgången av november före beskattningsåret med tillägg av en procentenhet. Det införs även ett golv för jämförelseräntan som innebär att jämförelseräntan som lägst ska vara 0,5 procent.

16 §

I paragrafen anges hur värdet av ränteförmån ska beräknas vid annat lån i svensk valuta än lån som avses i 15 §. Värdet av ränteförmånen ska beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan vid utgången av november året före beskattningsåret plus en procentenhet och den avtalade räntan för beskattningsåret.

Ändringen i *första stycket* innebär ett förtydligande av att med jämförelseränta avses statslåneräntan vid utgången av november före beskattningsåret med tillägg av en procentenhet. Det införs även ett golv för jämförelseräntan som innebär att jämförelseräntan som lägst ska vara 0,5 procent.

I *andra stycket* anges att i det fall statslåneräntan ändrats med minst två procentenheter uppåt eller nedåt mellan den 30 november året före beskattningsåret och den 31 maj beskattningsåret gäller att förmånsvärdet för andra halvåret beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan sistnämnda dag med tillägg av en procentenhet och den avtalade räntan. Ändringen i paragrafens *andra stycke* innebär att det införs ett golv för statslåneräntan vid utgången av maj som innebär att statslåneräntan som lägst ska anses vara minus 0,5 procent.

Sammanfattning av promemorian

I promemorian föreslås att det införs golv för statslåneräntan i skattelagstiftningen. Det föreslås även att det införs ett golv för jämförelseräntan vid ränteförmån och skatteunderlaget för avkastningsskatt på pensionsmedel. Syftet med att införa golv är att förhindra att vissa bestämmelser i skattelagstiftningen får oavsedda effekter om statslåneräntan skulle bli noll eller negativ. Statslåneräntan var 0,9 procent den 30 november 2014 och 0,65 procent den 30 november 2015. Årsgenomsnittet var 1,62 procent 2014 och 0,58 procent 2015.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2017 och tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2016.

Förslag till lag om ändring i lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel

Härigenom föreskrivs att 3 d § lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Skatteunderlaget är kapitalunderlaget enligt 3 a §, multiplicerat med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före ingången av beskattningsåret, om inte annat anges i andra eller tredje stycket. För skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 1 och 2 ingår inte den del av kapitalunderlaget som ska tas med vid beräkning av skatteunderlag enligt andra eller tredje stycket.

Skatteunderlag som avser kapitalförsäkring är kapitalunderlaget enligt 3 a §, som är hänförligt till kapitalförsäkring, samt enligt 3 b och 3 c §§, multiplicerat med statslåneräntan vid utgången av november kalenderåret närmast före beskattningsåret ökad med 0,75 procentenheter. Skatteunderlaget är dock lägst 1,25 procent av kapitalunderlaget.

Andra stycket gäller även för skatteunderlag som avser sådant avtal om tjänstepension som är jämförbart med kapitalförsäkring.

Skatteunderlaget avrundas nedåt till helt hundratal kronor.

Föreslagen lydelse

3 d §¹

Skatteunderlaget är kapitalunderlaget enligt 3 a §, multiplicerat med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före ingången av beskattningsåret, om inte annat anges i andra eller tredje stycket. *Skatteunderlaget är dock lägst 0,5 procent av kapitalunderlaget.* För skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 1 och 2 ingår inte den del av kapitalunderlaget som ska tas med vid beräkning av skatteunderlag enligt andra eller tredje stycket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2016.

¹ Senaste lydelse 2015:773.

Förslag till lag om ändring i lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Beskattningsunderlaget *skall* beräknas som den under beskattningsåret uppkomna skillnaden mellan å ena sidan summan av följande poster:

- a. avgift för tjänstepensionsförsäkring,
- b. avsättning till pensionsstiftelse,
- c. ökning av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,
- d. utbetalda pensioner som inte utgår enligt lag eller på grund av tjänstepensionsförsäkring,
- e. utgiven ersättning för av annan övertagen pensionsutfästelse,
- f. överföring eller betalning till ett utländskt tjänstepensionsinstitut enligt ett sådant avtal om tjänstepension som uppfyller villkoren för avdragsrätt i 28 kap. 2 § andra stycket eller 3 § inkomstskattelagen (1999:1229),

å andra sidan summan av följande poster:

- g. gottgörelse från pensionsstiftelse,
- h. ersättning enligt avtal om tjänstepension från ett sådant utländskt tjänstepensionsinstitut som avses i 28 kap. 3 § inkomstskattelagen,
- i. minskning av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,
- j. 85 procent av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag vid beskattningsårets ingång multiplicerad med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före ingången av beskattningsåret,
- k. erhållen ersättning för övertagen pensionsutfästelse,
- l. negativt belopp som föregående beskattningsår uppkommit vid tillämpning av denna paragraf.

I posten a i första stycket *skall* inte räknas med avgift för sådan gruppsjukförsäkring som omfattas av 1 § första stycket 4 lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.

I posten a i första stycket *ska* inte räknas med avgift för sådan gruppsjukförsäkring som omfattas av 1 § första stycket 4 lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.

¹ Senaste lydelse 2005:1173.

I det fall beskattningsåret är längre eller kortare än 12 månader *skall* posten j i första stycket jämkas i motsvarande mån. Detsamma *skall* gälla om avsättning som avses i posten j helt upplöses under beskattningsåret.

Om den som övertar en pensionsutfästelse inte är skattskyldig enligt denna lag *skall* den som tidigare utfäst pensionen under posten e i första stycket ta upp det verkliga värdet av den övertagna utfästelsen om detta är högre än den utgivna ersättningen. Om den som befrias från en utfästelse inte är skattskyldig enligt denna lag *skall* den som övertar utfästelsen under posten k i första stycket ta upp det verkliga värdet av den övertagna utfästelsen om detta är lägre än den erhållna ersättningen.

Vid beräkning av beskattningsunderlaget *skall* bokföringsmässiga grunder tillämpas.

I det fall beskattningsåret är längre eller kortare än 12 månader *ska* posten j i första stycket jämkas i motsvarande mån. Detsamma *ska* gälla om avsättning som avses i posten j helt upplöses under beskattningsåret.

Om den som övertar en pensionsutfästelse inte är skattskyldig enligt denna lag *ska* den som tidigare utfäst pensionen under posten e i första stycket ta upp det verkliga värdet av den övertagna utfästelsen om detta är högre än den utgivna ersättningen. Om den som befrias från en utfästelse inte är skattskyldig enligt denna lag *ska* den som övertar utfästelsen under posten k i första stycket ta upp det verkliga värdet av den övertagna utfästelsen om detta är lägre än den erhållna ersättningen.

Vid beräkning av beskattningsunderlaget *ska* bokföringsmässiga grunder tillämpas.

Vid beräkning av posten j i första stycket ska statslåneräntan som lägst anses vara noll procent.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2016.

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 24 kap. 10 d §, 30 kap. 6 a §, 33 kap. 3 §, 39 kap. 22 §, 57 kap. 8 § och 61 kap. 5 och 15–16 §§ inkomstskattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

24 kap.

10 d §²

Ränteutgifter avseende sådana skulder som avses i 10 b § ska dras av om inkomsten som motsvarar ränteutgiften skulle ha beskattats med minst 10 procent enligt lagstiftningen i den stat där det företag inom intressegemenskapen som faktiskt har rätt till inkomsten hör hemma, om företaget bara skulle ha haft den inkomsten.

Ränteutgifter avseende sådana skulder som avses i 10 b § ska också dras av om

1. det företag i intressegemenskapen som faktiskt har rätt till inkomsten som motsvarar ränteutgiften antingen är skattskyldigt till avkastningsskatt enligt 2 § 1–3 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel eller, om det är ett utländskt företag som inte är skattskyldigt till avkastningsskatt, beskattas på ett likartat sätt och ska betala skatt som minst motsvarar avkastningsskatt enligt lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel, och

2. den ränta som under beskattningsåret har belöpt på skulden i genomsnitt inte överstiger 250 procent av den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före beskattningsåret.

2. den ränta som under beskattningsåret har belöpt på skulden i genomsnitt inte överstiger 250 procent av den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före beskattningsåret.
Statslåneräntan ska dock som lägst anses vara 0,5 procent.

Om det huvudsakliga skälet till att skuldförhållandet har uppkommit är att intressegemenskapen ska få en väsentlig skatteförmån får dock ränteutgiften inte dras av enligt första eller andra stycket.

30 kap.

6 a §³

En juridisk person som har gjort avdrag för avsättning till en periodiseringsfond ska ta upp en schablonintäkt. Intäkten ska beräknas till 72 procent av statslåneräntan vid utgången av november

En juridisk person som har gjort avdrag för avsättning till en periodiseringsfond ska ta upp en schablonintäkt. Intäkten ska beräknas till 72 procent av statslåneräntan vid utgången av november

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2012:757.

³ Senaste lydelse 2011:1256.

månad året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut multiplicerad med summan av gjorda avdrag för avsättningar till sådana periodiseringsfonder som den juridiska personen har vid beskattningsårets ingång.

Om beskattningsåret är längre eller kortare än tolv månader, ska schablonintakten justeras i motsvarande mån.

månad året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut multiplicerad med summan av gjorda avdrag för avsättningar till sådana periodiseringsfonder som den juridiska personen har vid beskattningsårets ingång. *Statslåneräntan ska dock som lägst anses vara 0,5 procent.*

33 kap.

3 §⁴

Ett positivt fördelningsbelopp beräknas genom att ett positivt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid utgången av november året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut ökad med sex procentenheter.

Ett negativt fördelningsbelopp beräknas genom att ett negativt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid samma tidpunkt ökad med en procentenhet.

Om beskattningsåret omfattar längre eller kortare tid än tolv månader, ska fördelningsbeloppet justeras i motsvarande mån.

Hur kapitalunderlaget beräknas framgår av 8–20 §§.

Ett positivt fördelningsbelopp beräknas genom att ett positivt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid utgången av november året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut ökad med sex procentenheter. *Statslåneräntan ska dock som lägst anses vara noll procent.*

Ett negativt fördelningsbelopp beräknas genom att ett negativt kapitalunderlag för räntefördelning multipliceras med statslåneräntan vid samma tidpunkt ökad med en procentenhet. *Statslåneräntan ska dock som lägst anses vara 0,5 procent.*

39 kap.

22 §

Utdelning som en kooperativ förening lämnar av vinsten av den kooperativa verksamheten i form av rabatt eller pristillägg i förhållande till gjorda köp eller försäljningar ska dras av.

⁴ Senaste lydelse 2013:960.

Om föreningen har medlemmar som får sådan utdelning som enligt 42 kap. 14 § inte ska tas upp hos dem och det inte är fråga om bara enstaka sådana medlemmar, får utdelningen dras av med högst ett belopp som motsvarar 80 procent av statslåneräntan vid utgången av november året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut multiplicerat med summan av medlemmarnas omsättning med föreningen. Vid beräkningen av medlemmarnas omsättning med föreningen medräknas även medlemmarna i en medlemsfrämjande förening som har andelar i den utdelande föreningen.

Om föreningen har medlemmar som får sådan utdelning som enligt 42 kap. 14 § inte ska tas upp hos dem och det inte är fråga om bara enstaka sådana medlemmar, får utdelningen dras av med högst ett belopp som motsvarar 80 procent av statslåneräntan vid utgången av november året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut multiplicerat med summan av medlemmarnas omsättning med föreningen. *Statslåneräntan ska dock som lägst anses vara noll procent.* Vid beräkningen av medlemmarnas omsättning med föreningen medräknas även medlemmarna i en medlemsfrämjande förening som har andelar i den utdelande föreningen.

57 kap.

8 §

Med statslåneränta avses i detta kapitel statslåneräntan vid utgången av november året före beskattningsåret.

Med statslåneränta avses i detta kapitel statslåneräntan vid utgången av november året före beskattningsåret.

Vid tillämpning av 10–11 §§ ska statslåneräntan dock som lägst anses vara noll procent.

61 kap.

5 §⁵

Värdet av bilförmån exklusive drivmedel ska för ett kalenderår beräknas till summan av

- 0,317 prisbasbelopp,
- ett ränterelaterat belopp, och
- ett prisrelaterat belopp.

Det ränterelaterade beloppet ska beräknas till 75 procent av statslåneräntan vid utgången av november året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut multiplicerat med bilmodellens nybilspris.

Det ränterelaterade beloppet ska beräknas till 75 procent av statslåneräntan vid utgången av november året närmast före det kalenderår under vilket beskattningsåret går ut multiplicerat med bilmodellens nybilspris. *Statslåneräntan ska dock som lägst anses vara 0,5 pro-*

⁵ Senaste lydelse 2011:1256.

Det prisrelaterade beloppet ska beräknas till 9 procent av bilmodellens nybilspris, om detta uppgår till högst 7,5 prisbasbelopp. Om bilmodellens nybilspris är högre, ska det prisrelaterade beloppet beräknas till summan av 9 procent av 7,5 prisbasbelopp och 20 procent av den del av nybilspriset som överstiger 7,5 prisbasbelopp.

15 §

Värdet av ränteförmån vid lån i svensk valuta med en fast räntesats eller med en räntesats som står i fast förhållande till marknadsräntan för motsvarande lån ska beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan när lånet togs upp plus en procentenhet och den avtalade räntesatsen.

Värdet av ränteförmån vid lån i svensk valuta med en fast räntesats eller med en räntesats som står i fast förhållande till marknadsräntan för motsvarande lån ska beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan när lånet togs upp plus en procentenhet (*jämförelseräntan*) och den avtalade räntesatsen. *Jämförelseräntan ska dock uppgå till lägst 0,5 procent.*

16 §

Värdet av ränteförmån vid annat lån i svensk valuta än lån som avses i 15 § ska beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan vid utgången av november året före beskattningsåret plus en procentenhet och den avtalade räntan för beskattningsåret.

Värdet av ränteförmån vid annat lån i svensk valuta än lån som avses i 15 § ska beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan vid utgången av november året före beskattningsåret plus en procentenhet (*jämförelseräntan*) och den avtalade räntan för beskattningsåret. *Jämförelseräntan ska dock uppgå till lägst 0,5 procent.*

Om statslåneräntan vid utgången av maj under beskattningsåret har ändrats med minst två procentenheter sedan utgången av november året före beskattningsåret, ska förmånens värde för tiden juli–december under beskattningsåret beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan vid utgången av maj under beskattningsåret plus en procentenhet och den avtalade räntan.

Om statslåneräntan vid utgången av maj under beskattningsåret har ändrats med minst två procentenheter sedan utgången av november året före beskattningsåret, ska förmånens värde för tiden juli–december under beskattningsåret beräknas på grundval av skillnaden mellan statslåneräntan vid utgången av maj under beskattningsåret plus en procentenhet och den avtalade räntan. *Statslåneräntan vid utgången av maj under beskattningsåret ska dock som lägst anses vara minus 0,5 procent.*

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.
2. Lagen tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2016.

Förteckning över remissinstanserna

Bilaga 3

Efter remiss har yttranden kommit in från Förvaltningsrätten i Göteborg, Ekobrottsmyndigheten, Pensionsmyndigheten, Riksgäldskontoret, Finansinspektionen, Ekonomistyrningsverket, Skatteverket, Kronofogdemyndigheten, Bokföringsnämnden, Regelrådet, Almega, Fastighetsägarna Sverige, Finansbolagens Förening, Fondbolagens förening, Föreningen Svenskt Näringsliv, Företagarna, Lantbrukarnas Riksförbund, Näringslivets regelnämnd, Svensk Försäkring, Svenska Bankföreningen, Sveriges akademikers centralorganisation och Tjänstepensionsförbundet.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: BIL Sweden, Coompanion, FAR, Kooperativa förbundet, Landsorganisationen i Sverige, Näringslivets Skattedelegation, Svenska fondhandlareföreningen, Svenska pensionsstiftelsers förening, Sveriges kommuner och landsting och Tjänstemännens centralorganisation.